Svenska Canada Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan ave. Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Hela år i förskott	$2.00
Halvt år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Helt år till Sverige	2.50
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order efter Postal Note. Denna senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombeds att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressflappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc. 50c per gång å stryjmne icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för sådana annonser bör all tid insändas i förskott.

Torsdagen den 5 Januari, 1922.

Inför det nya året.

SOM en föreningslänk mellan svenskarna i Canada sinsemellan samt som en länk mellan Svensk-Canada och Sverige måste ju varje på svenskt språk i detta land utgiven tidning betraktas. Svenska Canada-Tidningen är den äldste av dessa, samt har dessutom den största spridningen. År för år har tidningen växt sig starkare och vi ha känt oss glada över visat intresse och det understöd, som kommit oss till del från svenska allmänhetens sida.

Dock måste det i sanningens namn sägas, att en mängd svenskar äro slöa och likgiltiga både för allt, vad svenskhet heter, samt för sin egen tidningspress. Så borde det ej vara. Var folet ligger är svårt att säga och vi vilja ej fritaga pressen, som kanske ej i alla avseenden fyllt de fordringar, man kanske haft rätt ställa på den. Men å andra sidan måste det kommas ihåg, att sagda press arbetar under synnerligen svåra förhållanden.

När vi likväl se tillbaka på de flydda åren och tsynnerhet det senast flydda, kunna vi på det stora hela taget ej klaga. Nu under jul och nyår ha prenumerationsavgifter influtit ganska riktigt jämte vänliga hälsningar om lycka och framgång. För detta känna vi oss tacksamma och bedja härmed till alla och en var få framföra vårt hjärtliga tack för visad uppskattning av våra strävanden att bjuda vår svenska allmänhet en så god tidning som möjligt.

För att uppmuntra intresset ha vi anordnat en premietävlan för vilken klart och tydligt redogjordes i förlidet nummer. Sagda redogörelse kommer att inflyta ytterligare någon gång för påminnelse. Nästan aldrig har någon tidning erbjudit så liberala premier och detta hoppas vi uppskattas av våra ärade landsmän och landsmaninnor.

Vid valet av tidning bör man ju se till att man icke allenast erhåller en tidning, som upptager de sista och bästa nyheterna från alla olika områden utan också en, som framställer dem i en sådan form, vilken gör dem läsbara och underhållande för alla. Det gäller att försäkra sig om en tidning, vilken satt sanning, rättvisa och omutlig opartiskhet på sitt program, och vilken även gör allt, vad i dess förmåga står, för att realisera dessa upphöjda ideal.

Som vi nämnde i julnumret komma vi detta år att starta en svenskhetens kampanj samt komma under rubriken "Vi svenskar" att införa artiklar i denna fråga från de förnämsta pennor i Canada och Amerika. Vi vilja nu uppmana vårs landsmän i allmänhet att därvid draga sitt strå till stacken. För att nu ej något missförstånd skall uppstå, vilja vi redan från början säga till om, att vår avsikt ej är att svenskarna skola utgöra en stat i staten i sitt nya adoptiviland, ej heller att de skola hålla sig på avstånd från landets övriga innebyggare.

Nej, låtom oss så fort sig göra låter sätta oss in i detta lands språk samt i dess förhållanden, låtom oss deltaga i dess politiska, sociala och ekonomiska liv och låtom oss söka avvinna detta land och dess folk det bästa det har, samt draga lärdom därav.

Men å andra sidan böra vi vårda vårt svenska arv på alla områden samt bevara det bästa därav, vilket kommer att lända oss själva till gagn och även det land, som nu blivit vårt. Genom att så göra, skola vi ej allenast bliva bättre medborgare utan även bättre människor, i det att vår andliga synkrets då vidgas.

Under årets lopp ha vi sökt bjuda våra läsare det bästa innehåll och ha även varit lyckliga att ha flera framstående medarbetare, bland vilka vi kunna nämna journalisten T. W:son Schönberg, konsulatsekreterare H. Bergman, prof. C. H. Lager, dr E. J. Carstein, redaktör N. F:son Brown, legislaturledamot H. P. Alb. Hermanson, pastorerna Eric Berg, C. J. Engvall och Gottfred Tranberg, John A. Hägglund, Philip Pallin, N. J. L. Bergen, E. A. Nylund, A. Plym, stud. S. W. Gjörwell och G. S. Fryklin i Brandon, Nils Anderson i Percival samt fru Svea de Rodriguez med flera.

Dessutom ha vi haft förmånen att från Idogs medarbetarstab få låna artiklar av herrar G. H. Silver och O. L. Holmgren samt ingenjör E. L. Holmgren.

Vi hoppas få behålla de flesta av dessa värda medarbetare samt har överenskommit med ytterligare några nya skribenter om bidrag. Vi ha alltid följt den taktiken att ej lägga kapson på våra medarbetare, som själva få stå för åsikterna i sina artiklar. På detta sätt ha vi fått artiklar av stort värde och ha avhållit oss från ensidighet samt ha gett de mest olika tänkande tillfälle att yttra sig. Detta anse vi vara den sanna frihetens princip och den kommer vi ock att följa i framtiden. Vi skola ej nu ange våra nya medarbetare utan presentera dem allteftersom deras artiklar börja inflyta.

Liksom tillförne skola vi framdeles söka ge våra läsare klara, koncisa och opartiska redogörelser för dagens händelser både i Canada, Sverige och den övriga världen. Det är naturligt svårt att inom ett så begränsat utrymme ge allt och det kräver oerhört arbete att utvälja det viktigaste, men vi vilja som hittills göra vårt bästa.

Vad övrig läsning i tidningen beträffar ha vi nu till att börja med följetången. I och med detta nummer börjar en ny sådan och till på köpet en svensk originalberättelse av den välkända författarinnan Märta Starnberg. Annan läsning, som ej är precis nyhetsstoff, välja vi ock från de allra bästa källor.

Under årets lopp ha vi även under rubriken "Ordet fritt" haft nog så intressanta bidrag av bland andra följande: Signaturerna Axcelia Sirius, Wide Awake och Ludde, H. Olson i Percival, C. F. Holmsten i Kingman, Frank Olson i Norway, Adolph Johnson i Langenburg, John A. Johnson i Laird, H. Hemmingson i Kelliher, Gust Quistberg i Pellat, E. A. Hoflin i Kingman, Chas. Peterson i Wadena, John Long i Czar och Oscar Eliason i Everts med flera andra.

Till alla dessa både nämnda och onämnda medarbetare uttala vi ett hjärtligt tack samt ock till nyhetsmeddelarna. Vi vilja nu blott bedja eder och många andra att under detta år flitigt bidraga med inlägg i "Ordet fritt", i "Vi svenskar" samt med lokalnyheter.

Till sist önska vi alla och en var en god fortsättning på det nya året.

Edra ögon

Ett hälsosamt, rensande uppfrisk ande och helande Lotion-Murine för rodnad ömhet, granulation, klåda ögon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och goll skola vinna edert förtroende. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård. M-13

Murine Eye Remedy Co., Chicago

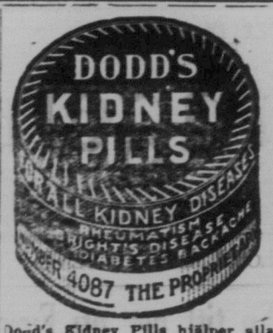

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Ljustörst.

Två unggranar stända på öde gård
vid moens ensliga stig,
de växa fria från ans och vård
med urskogens dröm i sig.
Ljuset och skuggorna stå på vakt.
De kämpa om härskarmakt.

Och granarna frodas i dagen varm
och svalkan i nattens frid
samt drömma, närda vid jordens barm,
om rägnet i flödets tid,
den djärvaste dröm som fört ur grus
bevingade liv mot ljus.....

Men drömmen, som varmt genom suset går,
var småsinnad själ ej vet,
den går mot höjden, och ingen spår
de tankarnas hemlighet.
De stiga på vingar, långt ifrån
var lismande tungas hån.

Ett är dem dock visst, att får växa ut
och uppåt var kärnfrisk gren
så närmas granarna —och till sist
de famnas i solens sken
att sjunga om kärlekens rikedom,
framsprungen ur fattigdom.

Jag är en längtande gran i skog,
en sådan, min vän, är du,
som trår mot ljuset, ty icke nog
vi känt detta krav ännu,
men — dör ej den maningens djupa sång,
så möts vi i ljusets gång.....

Viktor Myrén.

Jag är glad över mina fiender. Till dem står jag i en väldig tacksamhetsskuld.

De äro de bästa propagandamakarne för mig och min tidning.

Mina vänner har jag inte ens hälften så mycket att tacka för.

De sitta till exempel på tåget och läsa min tidning utan att säga ett ord.

De le kanske tyst, om de tycka, att numret är bra. Men de bråka inte heller, om det är något, som de inte tycka om.

Mina fiender däremot!

De väsnas och skräna och skälla och gå an, så att hela kupén börjar lyssna och undra, vad som står på. Och så köper man min tidning för att se efter, vad där står, som till den grad förmått bringa mina fiender i harnesk.

— — — —

Härom dagen hade jag besök av en herre från Stockholm.

— En dag förra sommaren gjorde jag en tågresa, — berättade han. — Jag hade knappast mer än hört talas om er tidning. Läst den hade jag aldrig gjort. Ty i allmänhet är jag inte mycket för tidningar. Under denna resa fick jag emellertid se er tidning i händerna på två medresande. När de hade läst en stund, visade de varandra en artikel. Och så började de skälla. Det fanns inte en ren fläck kvar av er, då de slutat! Beelzebub var en ängel av godhet och dygd i jämförelse med er! Den störste idiot här i landet var ett snille mot er! Ni var en sådan usling och skurk, att min nyfikenhet blev väckt, och jag tyckte, att jag måste lära känna ett sådant vidunder av ondska, som ni. Därför köpte jag genast tidningen. Och sedan den dagen har jag inte försummat att läsa ett enda nummer av er tidning. Jag skulle tycka, att det fattades något i min vecka, om jag inte fick er tidning.

Jag teg och nedlät mig att känna mig glad och uppmuntrad över berömmet.

Och nu läser jag varje afton följande aftonbön:

Gud bevare mina vänner, fienderna, och göre dem många och hatfulla.

Det hälsosammaste landet.

NEDANSTÅENDE korta redaktionsuppsats stod härförliden att läsa i Tacoma Ledger, samt återfanns sedan i svensk översättning i Svenska Pacific Tribunen. Då vad som sages där på samma gång är träffande och hedrande för vårt gamla fosterland, återgiva vi det härnedan:

"Svensk befolkningsstatistik för 1920, nyligen offentliggjord av regeringen, framhäves av entusiastiska patrioter som bevis för att detta skandinaviska land är den hälsosammaste plats på jorden.

Sveriges folkmängd, som nalkas 6 millionermärket, visade en tillväxt på nära 57,000 förra året — den största ökning som rapporterats på ett sekel. Dödlighetssiffran, 13,29 per tusen, är Sveriges bästa rekord och utan jämförelse den bästa, som rapporterats i något land.

Rekordet är inte särskilt svårt att förklara. Svenskarna äro av renaste teutonisk (Nordic) stam, av det "blod", som under sekler steg likt en flod i norra Europa att översvämma Italien, Gallien, Spanien och Brittannien. Stadsliv har aldrig passat ihop med detta folk. Englands erfarenhet senaste århundradet och nu vår egen har ådagalagt detta blott alltför tydligt.

Men trots det industriella välståndet i några sydligare landsändar, är Sverige ännu väsentligen ett åkerbruksland. Dess befolkning frodas förvånande och åtminstone efter 1914 har utvandring praktiskt taget stått stilla (balanserats av hemflyttning). I Skandinavien, och endast där, försvarar den ras, som skapade det modärna Europa, sin plats (is holding its own.)"

Militarismen tyckes aldrig vilja dö. Wilson påstod ju att Amerika gick ut i kriget för att säkerställa världen för demokratien. Men den lilla smula av demokrati, som verkligen frodades i Amerika under miljonärernas hälar, togo de amerikanska trupperna med sig till Europa. Istället brakte de tillbaka tysk autokrati, under vilket Förenta Staterna och även delvis Canada än i dag lider. Militära pajasupptåg förekomma rätt som oftast på den amerikanska kontinenten. För att väcka upp den "fosterländska" (militaristiska) andan begravde man den 11 nov. i Staterna liket av en "okänd" soldat. Allt "phynt" folk trumfades ihop och till på köpet hade man turen att se några europeiska krigsgalningar ståta bland de amerikanska. Folket hurrade och glömde krigsskatterna och Harding höll ett av sina pompösa och sirupssöta tal. Sedan gingo dessa krigsentusiaster med fredens ord på sina läppar till konferensen i Washington för att där, som det så vackert heter, lätta folkets krigsbördor. Tro det den som vill!

Ett besök i klostret på St. Bernhard.

Klosterhärrbärget på Stora St. Bernhard ligger 7,500 fot över havet och är näst efter hyddan på Stilfser Joch den högst belägna mänskliga boningen i Europa. Som bara hade vi läst om denna barmhärtighetens asyl med de fromma munkarna och de stora, kloka hundarna högt uppe i de öde bergen och den eviga snön och det var därför med en viss spänning som vi under en resa till Schweiz emotsågo vårt besök där uppe.

Vi hade valt att stiga upp till passet från Schweiz-sidan med byn Martigny, som ligger vid foten av St. Bernhard, som utgångspunkt. Den första hälften av vägen kan tillryggaläggas med en liten bergbana, vilken man ovillkorligen bör begagna, då det ändå är lång väg att gå. Landskapet man färdas igenom är utomordentligt vackert med sina skogar, byar och saftiga ängar. Vid Orsiéres måste man börja färdas till fots. Vägen följer rätt länge den brusande floden Drance, men efter hand som man vandrar uppåt, tar vegetationen av och trakten blir vild och öde. Det var också med beklämning vi lämnade den sista lilla fattiga byn St. Pierre, från vilken man måste räkna mera än tre timmars ansträngande marsch för att nå klostret.

Vägen svänger av genom en lång och trång dal, den så kallade Dödens dal, en vild och öde klyfta utan spår av växtlighet, hyddor eller människor. Det är inte utan orsak dalen fått detta ohyggliga namn. Ögat möter bara grå, nakna klippväggar, i vilka en sicksackformig väg huggits ut. Här och där stötte vi på stora stenar och klippblock, som sågo ut som om de nyligen fallit ned. En tät och fuktig dimma höljde oss helt och hållet, trots att det var vid midsommartid. Luften blev tunnare och kallare, alltefter det vi arbetade oss uppåt, och efter flera timmars mödosam vandring på oländiga stigar skymtade en plats där klippväggarna veko från varandra och mitt i berglandskapet höjde sig klostret vid randen av en sjö.

Vi påskynda våra steg och nådde vid skymningstid fram till det stora, gästvänliga husets alltid öppna dörr. Det var tyst och stilla i härbärget då vi trädde in — man var just i färd med aftonmåltiden. Genom en lång, valvliknande gång fördes vi in i det sedvanliga gästrummet, där vi sökte få våra förfrusna lemmar upptinade. Efter en stund kom en klosterbroder i den heliga Bernhards enkla dräkt och förde oss till en matsal, där en långt bättre måltid väntade än man hade hoppats att finna i denna människotomma öken. Vi fingo både kött, bröd, ost och vin, vilket smakade gott efter den ansträngande färden. St. Bernhard låter upp sina portar för vandringsmän från norr och söder och klostret kräver intet i ersättning värken av dem eller av de många turister som årligen besöka det och övernatta där. Men bara en natt bör man stanna där, och innan man vandrar vidare bör man naturligtvis lägga en lämplig gottgörelse i kyrkbössan till tack för gästfriheten.

Samme ordensbroder, som förut anvisade oss vårt sovrum i klostret, Allt var här fint och prydligt och jag minns en säng så hög att det var riktigt svårt att komma upp i den. Det var också svårt att sova, då man knappast kunde bli varm, och jag vaknade ofta vid att jag hade en tydlig förnimmelse av det låga lufttrycket. Vid midnattstid hördes släpande steg av många fötter i den långa gången utanför vår dörr. Det var munkarna som av midnattsklockan kallats till bön i kyrkan.

Nästa morgon fingo vi bese härbärget i dess helhet. Det var inte i går detta samariterhem bildades. Det lär ha instiftats år 962 av en savoyisk adelsman, Bernhard av Menthon. Hemmet förvärvade snart stora rikedomar, men två eldsvådor tillintetgjorde arkivet och lade klostret i aska. Den nuvarande trevåningsbyggnaden härrör från det sextonde århundradet och kan rymma 250 gäster förutom munkarna. Härbärget är sammanbyggt med kyrkan och en underjordisk gång förbinder det med en annan mindre byggnad, som är av senare datum och ligger på andra sidan om vägen.

I klostret finns ett stort bibliotek på 20,000 band, som också innehålla annat än teologiska skrifter; vidare finns där en värdefull samling handskrifter samt naturhistoriska och antikvariska samlingar. Det är denna andliga föda som klosterbröderna underhålla sig med i vintertider, då det naturligtvis kommer mycket få människor till dessa otillgängliga trakter. Under många veckor äro de då skilda från levande väsen, medan snön ligger alnshög runt om härberget. Det intressantaste munkarna visade oss var en samling keltiska och romerska antikviteter. Det fanns bland dem både redskap och votivtavlor, prägglade mynt och små statyetter. Alla dessa föremål ha funnits på den så kallade "Jupiters plan". Väster om det nuvarande härbärget fanns nämligen för ett par tusen år sedan ett hedniskt tempel, byggt till guden Jupiter Penninus' ära. Det var en mycket mäktig gud och votivtavlorna innehålla tacksägelser till honom för lycklig räddning ur faror och besvärligheter. På den forna tempelplatsen har nu rests ett stort stenkors med inskriptionen: "Deo optimo maximo", samt en bronsstaty av den heilge Bernhard.

Kyrkan är en prydlig liten klosterkyrka med stora, rikt utskurna munkstolar och ett vackert altare. Det finns i den ett minnesmärke över general Dessaix, som genom sitt mod och sin rådlighet avgjorde utgången av slaget vid Marengo. Han hade lyckats gå över St. Bernhard med Napoleons här, men då han nästa gång kom hit, sov han den eviga sömnen. Överallt stöter man på erinringar om Napoleons övergång över St. Bernhard, ett dåd som väl får räknas som ett av krigshistoriens vågsammaste företag. Vid ingången till matsalen i härbärget har republiken Wallis låtit uppsätta en marmortavla till minne av dagarna 15—20 maj 1800, då Bonaparte företog sitt berömda tåg över Alperna. Han lät tillkännage att han ämnade ge bönderna 1,000 kr. i frakt för varje kanon som transporterades från St. Pierre till Aosta över passet. Inalles gingo 150 kanoner och 8 mörsare samt en stor här över St. Bernhard på en väg som hittills endast nyttjats av ridande. 3—4,000 bönder ombesörjde transporten. Bonaparte själv uppehöll sig 3 timmar på härbärget, men okänd, höljd i sin gråa kappa.

Napoleon var inte den förste som sände sina härar över St. Bernhard. Redan år 105 före Kristus använde romarna passet och på kejsar Augustus' tid var det legionernas sedvanliga väg in i Helvetien, Gallien och Germanien. År 547 gick en lombardisk här denna väg och några hundra år senare Karl den stores krigsmakt. Även Henrik VI vandrade på väg till Canosa (1077) över St. Bernhard. Mynt och vapen som funnits från dessa skilda tidsskeden bekräfta på ett utmärkt sätt de historiska underrättelserna.

Utanför klostret ligger ett litet gravkor, där man på sin tid förvarade ihjälfrusna och i lavinerna omkomna människor. Liken blevo inlagda så som de funnos å vägarna och i den kalla, bakteriefria luften ha de torkat till ett slags mumier. Någon begravning kunde det inte bli tal om, då jord inte finns på dessa nakna klippor. Detta lilla "lamorgue'l, där bergens offer sova sin sista sömn, är nu igenmurat.

Vi blevo också visade omkring i hundgården. Numera ha munkarna icke så stor användning för dessa utmärkta hjälpare, ty passet har blivit lättare att befara, men klostret har i alla fall mängder av de härliga, stora djuren. Äkta Bernhardinerhundar finnas numera inte i ren ras. De ha i stället ersatts av newfoundländare, som bättre tåla klimatet och äro lika duktiga att spåra upp hjälpbehövande. Den mest berömda St. Bernhardshunden, Barry, har blivit uppstoppad och står nu ute i klostergården. Sägnen förtäljer att en gång kommo 30 banditer för att plundra klostret. Rövarne begärde av priorn att han genast skulle lämna ut alla pengar som funnos i klostret. Priorn, som lyckades behålla sin sinnesnärvaro, lovade att visa dem klostrets kassa, om de ville följa honom. I god tro följde de honom till en dörr, som han öppnade, men dörren ledde ut till hundgården, och i samma ögonblick hundarna hörde priorns stämma, kastade de sig över förbrytarna, dräpte några, skadade andra och drev resten på flykten.

Vi lämnade klostret kl. 10 och gingo raskt ner från berget. Vid en avtagsväg stodo vi stilla och betraktade för sista gången de vita, vidsträckta byggnaderna uppe i den tröstlösa ensamheten.

Det är den romersk-katolska kyrkan som rest detta barmhärtighetens tempel mitt i den eviga snön och sänt sina präster dit upp, inte för att härska över själar, utan för att frälsa och uppehålla livet för fattiga och vilsefarna vandrare.

Staffan Stalledräng.

Vem minnes inte begynnelsestrofen och den vackra, vemodiga melodien till den mest populära Staffansvisan, som ännu i dag sjunges i många svenska hem, när den annalkande julhelgen öppnar hjärtats dörrar på vid gavel:

Staffan var en stalledräng
— Vi tackom nu så gärna —
Han vattna' sina fålar fem —
allt för den ljusa stjärnan.
Ingen dager synes än,
stjärnorna på himmelen de blänka.

Och huru många generationer svenska barn — och stora med för rästen — ha icke gripits av den förunderliga sagotonen i de följande strofernа; som skildra hästarna, följeslagarnes två vita och två röda samt den femte apelgrå — "den rider själva Staffan på".

Alla dessa, som glatt sig åt svensk folkdikts hurtiga ritt genom seklerna, skola i år öppna visthus och kamrar för den lille stalldrängen och hans följe.

Så mycket om Staffansvisan och Staffansmyten, vilkas gåtor ännu icke slutligt lösts av de lärde. Det vare hur som helst med sågnens ursprung, så är ett ting gemensamt för alla tydningar: Staffansupptågen ha något att göra med hjärtats godhet, antingen förebilden varit Hälsinglands apostel, Stefanus martyren eller den gamle hednaguden Frej, arbetets, flitens och fruktbarhetens symbol. Ett av de gamla vackra bruk, som höra samman med Staffansfirandet, var att bönderna i hemlighet samlades före soluppgången, redo till en grannгård och uträttade diverse sysslor för att därefter försvinna, innan gårdsfolket vaknade. Det är om något en symbol för det tysta välgörenhetsarbetet.

Må den lille Staffan stalledräng leda sin apelgrå guldsadlade fåle runt alla länder och väcka alla goda människor till givandets glädje, såsom det heter i ett annat gammalt Staffanskväde:

Staffan med sitt blida skägg
ska' ni sätta mellan skål och vägg.
Honom ska' ni skänka ur kannor och träg,
så att alla må komma ihåg,
att en god och glad givare skall leva evinnerligen.

Tio bud för svärmödrar.

En engelsk dam, som varje sommar under flera månader får besök av sin svärmor och därefter har samlat rika erfarenheter på området, offentliggör i en Londontidning till förmån för sina systrar i nöden tio bud för svärmödrar. Så här se de ut:

1. Du bör icke vara svartsjuk över min mans kärlek till mig och min till honom. Han behöver icke tycka mindre om dig, därför att han även tycker om mig.

2. Du bör icke säga till honom, att jag icke är nog duktig för att göra det hemtrevligt åt honom. Kanske du har plågat honom mera med din omtänksamhet än jag med min påstådda nonchalans.

3. Du bör akta dig för att jämt och ständigt betona, att allt skulle vara bättre om du fick sköta om hushållet. Jag gör mitt bästa och lär hellre av livet än av teorien.

4. Du bör icke hålla på att tala om för mig, vilka partier din son skulle kunnat göra. Att han valde mig, är min stolthet, och den bör du lämna oförkränkt.

5. Icke heller bör du genom tanklöst skvaller så misstankar eller tvedräkt mellan oss. Hjälp mig i stället att öka vårt hems harmoni.

6. Du behöver icke räkna upp din sons fel för mig. Trots min kärlek är jag icke blind.

8. Du bör vara öppen och ärlig mot mig. Som man ropar i skogen får man svar.

9. Du bör icke påstå, att jag lägger för mycket värde på min klädsel. Din son tycker om att se mig välklädd och jag gör mig fin för att glädja honom.

10. Du bör icke jämt predika sparsamhet för oss. Vi äro själva måna om att sköta vår ekonomi.

G. A. of U. V. beslöt vid möte i Toronto f. v. att börja en politisk omorganisationskampanj.

Vid oktober månads utgång utgjorde Finlands staatskuld 1,935 miljoner mark. Den har under månaden nedgått med 16 miljoner. Den konsoliderdae utländska statsskulden utgjorde 536 miljoner och den inhemska 955 miljoner mark eller sammanlagt 1,491 miljoner mark. Den icke konsoliderade utländska statsskulden utgjorde 149 miljoner mark och den inhemska till 294 miljoner, eller sammanlagt 443 miljoner mark.

Tid efter annan har det omtalats, att den siste kvarlevande av de män, som tjänstgjorde på Monitor under dess strid med Merrimac, avlidit. Han avled åter för någon tid sedan, vilja vi minnas, men så uppdök han igen i Los Angeles. Nu omtalas från White Cloud, Kansas, att han befinner sig där och på grund av ålderdomssvaghet anhållit om en pension från regeringen. Denne siste av Monitors män heter J. E. Ramsdell och är 74 år gammla.

Ju tidigare ni behandlar, ju mer ni sparar.

Se upp för imitationer. Ovanstående trade mark skyddar er.

A "Sur-Shot" Bot and Worm Remover.

Tusen och åter tusen av farmare ha lärt värdet av "A SUR-SHOT" samt vikten av tidig behandling — så snart efter kylan som möjligt, fast det är svårare att pröva effektiviteten av vårt läkemedel denna tid, enär bots äro så mycket mindre än sedan de left och växt i månader i den närande saften i magen på sin olyckliga och plågade värd.

Varför låta edra djur lida och skövla föda, då ni kan borttega bots och mask med en dos av "A SUR-SHOT" till en ringa kostnad per styck.

Köp från er lokala handlande eller skriv direkt efter antingen $5 eller $3 storleken komplett med instrument, sändes förskottsbetalt på erhållande av pris från

Ingen äkta utan bärande ovanstående trade mark.

FRI litteratur sändes på begäran.

Fairview Chemical Co. Ltd.
Regina, Sask.

Henry Brothers Limited
277 Smith St.

Rengöring och färgning.
"Tillfredsställelse säker"

Tel.: N 1151 4 telefoner.

WALTER S. JOHNSON
Den enda skandinaviska juvelerare i Edmonton
Speciell uppmärksamhet ägnas orders per post samt reparering av klockor per post.
10356—101 St., Edmonton, Alta.

Köp edra möbler och husgeråd

på samma sätt, som ni köpte ert hus — men med den ytterligare förmånen av ingen ränta och ingen extra kostnad av något slag. Råd givas gärna.

J. A. BANFIELD
Pålitlig möbelaffär för hemmet
492 Main St. Tel.: N 6567

J. JOHNSON & CO.,
Dam- och Herrskräddare
482½ MAIN STREET
Rialto Blk. Tel. A 8484
WINNIPEG.

TEL.: A 3965

Mc Donald Transfer Co.

ÖPPET DAG OCH NATT

82 AUSTIN St.

Mitt emot C. P. R. Depot Winnipeg.

DANSKA WIENERBRÖD och Gott Kaffe
Wienerbröden äro tillagade efter Hr Klittengs berömda recept.
Gör oss ett besök!
Ice Cream, Té, French Pastry
The Chocolate Shop
268 Portage Avenue
WINNIPEG.

Konterstid: 10 f. m. till 8 e. m.

Dr. B. J Ginsburg
Läkare och kirurg
Könss-, urin-, veneriska och hudsjukdomar.
Tel.: N 8591 405 McArthur Bldg., Winnipeg, Man.

DR. MARTELS KVINNOPILLER
FÖR KVINNLIGA SJUKDOMAR.
25 års standard för uppskjuten och smärtfull menstruation. Förseglat tennpaket, alla apotekare eller direkt per post. Pris $2.00. Knickerbocker Remedy Co., 71 E. Front St., Toronto, Canada.

Gynna våra annonsörer